

andringer, uden at en saadan Tilbagegang i Bepisingens Bestaaffenhed, som bør undgaaes, findes Sted i begge Anstalterne, om end paa forskjellige Punkter af Spisereglementet, skjønnede Overlægerne ikke rettere, end at den under b. angivne Fremgangsmaade i sine Hovedtræk var den eneste Vej, ad hvilken den forlangte Ensartethed burde søges opnaaet.

Hovedtrækkene i Forandringen af Spisereglementerne maatte altsaa blive:

at 1ste Klasse i den jydsk Anstalt daglig fik 3 Retter Middagsmad i Stedet for som hidtil med Undtagelse af Søndagen 2,

at 2den Klasse i samme Anstalt fik de samme Retter til Formad og Eftermad som 1ste Klasse og med samme Tillavning i Stedet for som hidtil simplere og billigere Retter,

at 3die Klasse i Ostifternes Anstalt fik ligesaa store Rationer som i den jydsk, og at Eftermiddagsmellemmaden blev reglementeret for hele denne Klasse i Ostifternes Anstalt, medens den hidtil kun var given diskretionært.

Den Merudgift under Bepisingsskontoen, som vilde være en nødvendig Følge af de antydede Forandringer, anslag Overlægerne til c. 850 Rd. for den jydsk og c. 7,800 Rd. for Ostifternes Anstalt.

Af de af Overlægerne anførte Grunde maatte Ministeriet anse det for rettest, at der udarbejdedes et Forslag til ensartede Bepisingbestemmelser for begge Anstalter paa det ovenfor under b. antydede Grundlag, og man tilskrev derfor Direktionerne om at tilstille Ministeriet et saadant Forslag til nærmere Overveielse.

Ved Skrivelse af 11te og 27de November f. A. modtog Ministeriet derefter et af begge Overlæger udarbejdet Forslag til et fælles Spisereglement, der var sammensat i Hovedtrækkene paa den af Ministeriet angivne Maade, og ved hvis Udarbejdelse der i Overensstemmelse med det i Overlægerens Fællesskrivelse af 23de og 25de Juni 1874 udviklede Princip dels var beholdt enkelte Punkter i 3die Forpleining i Reglementet for den jydsk Anstalt, dels var optaget det meste af Sygepleiens Bepising efter Ostifternes Anstalt, hvor denne i flere Henseender maatte erkjendes for bedre end ved den jydsk Anstalt, dels endelig var taget Hensyn til de Erfaringer, der i Narenes Løb vare gjorte ved begge Anstalter angaaende Enkelthederne i de paagjældende Reglementer, hvorved blandt Andet under 3die Klasjes Bepising adskillige Kvantitetsbestemmelser for Brød, Smør, Ost og nogle andre mindre væsentlige Artikler vare bragte noget skjønndt ikke meget ned under det hidtil ved den nørrejydsk Anstalt reglementerede. Da imidlertid de saaledes tilveiebragte Reduktioner kun vare ubetydelige i Sammenligning med de forøgede Udgifter, vilde Forpleiningen efter Fællesreglementet ikke kunne undgaa at medføre en Forøgelse af Bepisingssubstanserne for begge Anstalter, der beregnet for Regnskabsaaet 1876—77 vilde udgjøre for Ostifternes Anstalt 17,654 Kr. 60 Ø. og for den nørrejydsk Anstalt 8,739 Kr. 5 Ø.

Direktionen for sidstnævnte Anstalt troede dog ved at fremsende Forslaget at burde henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at der med Hensyn til de to første Forpleiningsklasser formentlig ere Omstændigheder, som gjøre, at Forholdene i begge Anstalterne neppe ere saa ensartede, at det, som kan være passende og rigtigt for den ene, ogsaa maa være det i samme Grad for den anden. I denne Henseende fremhævede Direktionen, at Forskjellen mellem de to første Forpleiningsklassers Bepising efter den jydsk Anstalts Reglement og Fællesreglementet — som ovenfor anført — væsentligt bestaar deri, at Fællesreglementet giver 1ste Klasse 3 Retter Mad hver Dag, det jydsk Reglement kun om Søndagen, og at Fællesreglementet giver 2den Klasse ganske samme Formad og Eftermad og paa Kaffe nær omtrent samme Bepising til Bimaaletidene som 1ste Klasse, medens det nørrejydsk Reglement giver 2den Klasse særskilt Middagsmad af noget simplere og billigere Bestaaffenhed og ligeledes for Bimaaletidernes Vedkommende. Disse to Klasser staa altsaa efter Fællesreglementet hinanden ikke ganske lidet nærmere end efter det tidligere nørrejydsk Reglement, naar man ser bort fra den tredie Ret Middagsmad.

Sele dette Forhold, som kan være fuldstændig paa sin Plads i Ostifternes Anstalt, hvor Forholdene upaatvilelig betinge en større Søgning af de høiere og ringere Samfundsklasser end i den jydsk, og hvor derfor de Patienter, der vælge 1ste Forpleiningsklasse, i det Sele maa forudsættes at gjøre større Fordringer til den daglige Levemaade end de tilsvarende ved Aarhus, turde efter Direktionens Formening vise sig mindre vel beregnet paa den nørrejydsk Anstalt. Denne har kun meget sjældent havt Patienter, der kunne antages at have været vant til 3 Retter Mad hver Dag, og den omhandlede 3die Ret turde snarere bidrage til at formindskte end til at forøge Frefvensen til 1ste Klasse, fordi den vil vække den Formening, at denne kun er beregnet paa særdeles fornemme og rige Folk, mangen Gang sikkerlig ogsaa, fordi det ikke uden al Grund kan forekomme de paagjældende Familier mindre rigtigt at lade deres Patienter under Opholdet i Anstalten blive vænede til en Levemaade, der vil blive dem en Hilde til